

ПРОТОКОЛ № 3
засідання вченої ради
Харківського національного педагогічного
університету імені Г.С. Сковороди
від 1 червня 2012 року

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Представлення до вчених звань (кандидат філологічних наук, доцент, учений секретар університету Т.І.Тищенко).

2. Наукова доповідь: «Лінгвохудожні тенденції в українському сучасному просторі» (доктор філологічних наук, професор, професор кафедри української мови О.О. Маленко).

3. Про присвоєння звання Почесного доктора академіку Д.В. Табачнику, Міністру освіти і науки, молоді та спорту України (доктор педагогічних наук, професор, академік НАПН України, ректор І.Ф. Прокопенко).

4. Про присвоєння звання Почесного доктора академіку В.С. Курилу, народному депутату України, президенту Луганського національного університету імені Т.Г. Шевченка (доктор педагогічних наук, професор, академік НАПН України, ректор І.Ф. Прокопенко).

5. Про розподіл кафедри української мови на дві: кафедру української мови та кафедру українознавства і лінгводидактики (доктор педагогічних наук, професор, академік НАПН України, ректор І.Ф.Прокопенко).

6. Про подовження терміну навчання в аспірантурі (кандидат філологічних наук, доцент, учений секретар університету Т.І.Тищенко).

7. Про рекомендацію до аспірантури випускників 2012 року (кандидат філологічних наук, доцент, учений секретар університету Т.І.Тищенко).

8. Про затвердження тем дисертаційних робіт (кандидат філологічних наук, доцент, учений секретар університету Т.І.Тищенко).

9. Про відрахування з аспірантури (кандидат філологічних наук, доцент, учений секретар університету Т.І.Тищенко).

10. Про рекомендацію до друку (кандидат філологічних наук, доцент, учений секретар університету Т.І.Тищенко).

11. Про проведення першого етапу конкурсного відбору наукових проектів університету, що пропонуються до виконання за рахунок коштів державного бюджету починаючи з 2013 р. (доктор педагогічних наук, професор, проректор з наукової роботи О.М. Микитюк).

12. Про затвердження спецкурсів, спецсемінарів, факультативів, які введено в університеті у 2012 – 2013 навчальному році (начальник навчальної частини С.А. Ворона).

І. СЛУХАЛИ: Представлення до вчених звань (кандидат філологічних наук, доцент, учений секретар університету Т.І.Тищенко).

УХВАЛИЛИ: 1. Протокол лічильної комісії затвердити.

2. Представити до вченого звання *професора*:

- доктора педагогічних наук *Колгатіна Олександра Геннадійовича*; кафедра інформатики (“за” – 47, “проти” – немає, недійсних бюлетенів – немає)
- доктора філософських наук *Триняк Майю Вікторівну*; кафедра філософії (“за” – 46, “проти” – немає, недійсних бюлетенів – 1).

3. Представити до вченого звання *доцента*:

- кандидата педагогічних наук *Кордубан Марину Валеріївну*; кафедра музично-теоретичної підготовки; (“за” – 45, “проти” – 1, недійсних бюлетенів – 1).
- кандидата юридичних наук *Задихайло Олену Анатоліївну*; кафедра державно-правових дисциплін та міжнародного права (“за” – 46, “проти” – немає, недійсних бюлетенів – 1).
- кандидата економічних наук *Соляр Вікторію Василівну*; кафедра фінансів та обліку (“за” – 47, “проти” – немає, недійсних бюлетенів – немає).
- кандидата педагогічних наук *Макар Людмилу Михайлівну*; кафедра соціальної педагогіки (“за” – 45, “проти” – 1, недійсних бюлетенів – 1).

II. СЛУХАЛИ: Наукову доповідь: «Лінгвохудожні тенденції в українському сучасному просторі» (доктор філологічних наук, професор кафедри української мови О.О. Маленко).

Уже традиційними для вченої ради нашого університету є виступи науковців, що працюють над певною дослідницькою темою. Сенс таких виступів полягає в тому, щоб ознайомити наукову громаду з тим, що вивчає конкретний науковець, і ширше – з тим, чим живе сучасна наука в її теоріях, концепціях, результатах.

Проблематика моєї наукової теми пов’язана із українською художньою мовотворчістю в аспекті вербального втілення в поетичному тексті цінностей буття, характерних для відповідної епохи та естетичної програми. Ця тема передбачає діахронічний та синхронічний формат наукового аналізу, адже розвиток мистецтва, частиною якого є література як мистецтво слова, це динамічний процес, у якому під впливом суспільних, світоглядних та естетичних факторів відбувається зміна форм та змісту, реалізованих у художньому тексті.

Тому розмова про мовно-естетичні тенденції в українському художньому дискурсі початку ХХІ століття логічно передбачає актуалізацію тих мистецьких явищ, що передували сучасному стану, тобто повернення до джерел формування національної художньої мовотворчості в її світоглядній, естетичній та ціннісній орієнтації. Тому зробимо невеликий екскурс в історію.

Як відомо, універсальним попередником літературного досвіду є фольклорна практика, тобто зразки колективного естетичного освоєння довкілля. **Український фольклор** – це предтеча національної індивідуально-авторської творчості, джерело актуалізації національних архетипів та символів. Найбільшим естетичним надбання української фольклорної практики є народні пісні: календарно-обрядові, побутові, суспільні, історичні, у яких художнього втілення зазнали цінності буття, важливі для тогочасних українців. У ході проведеного аналізу наявних у мові пісень лексико-семантичних груп та стилістичних засобів, на підставі зафіксованих у спеціальній літературі цінностей буття, було виокремлено такі пріоритети: **життєвість** (рух, процес, активність, оптимізм), **упорядкованість життєвлаштування, краса, соціальна справедливість**. Відповідним чином це відтворено й мовно-виражальними засобами, які склали підґрунтя національної образної системи з її фонетичним, лексико-семантичним, граматичним, стилістичним, тропеїчним ресурсом.

Подальший розвиток в часі українського художнього мовомислення, а отже й мовотворчості відбувся в площинах **літературної, тобто авторської практики**. Для українського мистецтва слова доби становлення національної культури помітними виявилися **естетики класицизму й бароко** (17-18 ст.), що поєднали європейські художні тенденції й автентичні, українські. Європейський раціоналізм інтегрувався з українською емоційністю, чуттєвістю. Засобами староукраїнської мови творився національний естетичний код, що на ті часи був частиною загальноєвропейського художнього мовомислення. Пріоритетними виявилися християнські цінності, зокрема Бог, душа, віра, духовні чесноти, а також розум, освіта. Найяскравішим представником українського бароко є наш патрон – Григорій Сковорода.

Романтизм (I пол. XIX ст.) став наступником барокового мовомислення, саме в надрах романтичного світогляду й естетики сформувалася українська художня картина світу, основою якої стала традиційна народнопісенна поетика як органічна частина нашої художньої свідомості. Заперечення пріоритетів раціонального; пафос конкретно-чуттєвого начала в сприйманні і художньому відтворенні дійсності – ці засади романтизму виявилися природними для української літературної творчості, епіцентром якої стала мистецька особистість в її емоційному, чуттєвому, містичному **Цінності буття**, сформовані в добу романтизму й втілені в українській поетичній практиці: національне самоусвідомлення і самоідентифікація особистості, Україна, рідна мова, воля, національна історія і героїка.

Естетика романтизму втілилася у творчості поетів Харківської школи романтиків, галицької «Руської Трійці», романтичному доробку поезії Тараса Шевченка. Саме в цей період закладаються основи української літературної мови, формується система мовних і стилістичних норм, закріплюються образні, художні коди, які зазнають розвитку в подальших практиках. Наприклад образи України, рідної мови, козацтва, волі набувають стереотипізації, стають стійкими моделями, що продукуються й досі в поетичній практиці.

У реалістичному дискурсі (II пол. XIX ст.) відбулося закріплення попереднього художнього досвіду, становлення суто національних словесно-

образних моделей, творення типових формально-змістових стандартів у вимірі національної поетичної практики. **Цінності буття** набули соціального звучання: соціальна й особистісна активність, свобода, рівність, загальнолюдське щастя, справедливість, наука, освіта. Це відбилося й у мові: до поетичного словника входять лексеми на позначення знарядь праці, трудових професій, абстрактні назви, що відбивають суспільні поняття. Реалізм в українській поезії найвиразніше представлений творчістю П. Грабовського, Ю. Федьковича, а також його ідейно-тематичні мотиви містить поезія **Т. Шевченка, І. Франка, Лесі Українки**.

Естетика модернізму (кінець XIX – поч. XX ст.) в українській поезії позначилася інтеграцією з європейським художнім мовомисленням, відривом від традиційної народності й описовості старої школи письма, потужним акцентом на чуттєвому сприйманні світу; зануренням у підсвідомість, загостреними переживаннями ліричного героя; пошуком себе у світі абсурду, прагнення краси. Поетична мова помітно інтелектуалізується, хоча й не відривається від художніх традицій. Активізується авторське оказіональне словотворення, відбуваються пошуки тієї художньої мови, якої ніхто не чув до цього. **Цінності буття**: власне „Я”; тобто екзистенція, прекрасне як ідеал; слово як код нового мислення, класичне мистецтво. Модернізм в українській поезії найвиразніше представлений символізмом, футуризмом, неокласикою (поч. XX ст.). Модерність, що дорівнює інтелектуальності, екзистенційності, рефлексивності поетичного слова, з того часу є невід’ємною частиною української художньої свідомості.

Цілком неоднозначним на сьогодні видається соцреалізм (30 – 70-ті роки XX ст.), у художньому форматі якого відбувається творення оптимістичного міфу, ідеологічно заангажованої картини світу на підставі типології обставин і героїв. Сучасні ревізії соцреалістичної естетики розмежовують художньо вартісні тексти, у яких високого пафосу досягають загальнолюдські ідеали (твори О. Довженка, М. Стельмаха, О. Гончара, А. Малишка, В. Сосюри та інших), і декларативні, спрямовані на маніфестацію ідеологічних формул. Пріоритети суспільного над особистісним, віра в суспільно, а отже, й особистісно, значущі ідеали домінують у ціннісній парадигмі соцреалістичного дискурсу.

Зміни суспільні так чи інакше знаходять втілення в змінах літературних, отже, естетичних і мовних. Найбільш неоднозначним і в плані естетики, і в плані мовного оформлення, став в українській культурі **постмодернізм** кінця XX ст. – поч. XXI ст. Руйнація суспільно вагомих і духовних цінностей, протест проти ідеологічного тиску, деструкція, песимізм, абсурд, іронія і самоіронія, переосмислення класичних канонів і формул, гра як світоглядна домінанта, карнавальність – ключові засади творення постмодерного дискурсу. Культура розглядається як система знаків, що підлягають індивідуальному декодуванню, тобто кожен може вибудувати власну версію прочитаного чи переглянутого. Загалом постмодерністи прагнуть перечитати історію, створити нове текстове буття, таке собі задзеркалля, де хід подій – протистоїть історичному. І саме митець є деміургом цього іншого світу.

*Какофонія версій! провалля! світлоти!
відіграй, переграй, все записане витри –
хто нам ноти підсовує на пюїтри?
Хто сказав: це єдино можливі ноти?
Що, як досі тури гуляють степом?
Що, як князь Острозький прийняв латинство?
Що, як Сталін і Гітлер померли в дитинстві,
а Полтавську битву виграв Мазепа?
І земля на китах, і нема Галілея,
і незайманий атом не рухав з кола?..
Це настройка оркестру. Це ще не поразка.*

Тобто все іще можна зіграти інакше (декларує О. Забужко).

Постмодерністи-вісімдесятники (Андрухович, Неборак, Ірванець, Білоцерківець, Забужко та ін.) й дев'яностники (Андрусяк, Жадан, Мельників та ін.), категорично відмовляються від образу поета-пророка, вважаючи, що епоха цих жертвовників в Україні закінчилася, а останнім із них був Василь Стус. Пафос попереднього мистецького доробку перетворюється на іронію, що розповсюджується на всі раніше сформовані цінності: національні символи, герої, традиції вбачаються міфами, а подекуди й абсурдом), і в цій іронії нівелюється вартість цих цінностей для покоління 80-их.

Класична література з її духовним виміром втрачає свою актуальність, поступаючись масовій культурі; мовний формат класичних текстів як визнана суспільством естетична цінність зазнає руйнації: «Що ми маємо у плані зафіксованості слова в нашій теперішній, 80-их років, українській поезії? За невеликим винятком – бідність. Одноманітність і поверховість силаботоніки. Закам'янілість строфіки... Самоповторення. Дивовижні табу на рівні лексики», - коментував свого В. Неборак стан тогочасної поетичної практики. Як вияв протесту проти втраченої мовної експресивності тексту вербальним каноном постмодерну стають динамічні, живі мовленнєві форми – стьоб, суржик, просторіччя, кримінальний жаргон, сленг, ненормативна лексика.

Функціональне призначення «низької» лексики в ПМ-текстах різноаспектне, зумовлене заданою кожним автором векторністю, що підпорядковується загальній, універсальній для постмодерного культурного простору схемі відтворення масової свідомості, яка в умовах вітчизняної дійсності характеризується зниженим цензом мовної й загальної культури. Тобто брутальна дійсність у її неприкрашених формах адекватно представлена в тексті. Вербальна об'єктивація такого буття з настановою на створення його негативної емотивно-оцінної рецепції й потребує відповідного мовного матеріалу, який здатний максимально відтворити в уяві читача потрібний текстосюжет. Адже саме деталі (візуальна, акустична, тактильна, одоративна, смакова конкретизація за допомогою мовних засобів) вирізняють образ як індивідуально-авторський конструкт у єдності його змісту й форми, задають оцінний модус, емоційне сприймання образу чи ситуації в цілому:

Завершилося оптимістичне міфотворення, натомість постала жорстка реальність, представлена в конкретно-чуттєвих деталях, що створює ефект психологічного пригнічення, актуалізуючи підсвідоме бажання позбутися бруталного, грішного, наблизитися до гарного, чистого. Однак у постмодерній рецепції саме бруталне, грішне є найбільшою реальністю, більше того, її перманентною заданістю, що врешті й приведе людство до апокаліпсису.

Як реагує свідомість звичайного українського читача на такі тексти й таку мову? Більшою мірою категорично негативно, адже художній менталітет українця генетично формувався під впливом народнопоетичних образних традицій, актуалізованих у національній літературі до постмодерного періоду. Ця свідомість виявилася стійкою, націленою більше на отримання естетичної насолоди від слова, навіть якщо ним твориться міфічний контекст, відірваний від реальності. Милозвучне, красиве, зворушливе слово ближче українцю в його естетичних сподіваннях, ніж грубе, просторічне, бруталне, яким люди користуються в живому мовленні. Слово писане й слово мовлене мають різні призначення: перше підносить, вивищує, збагачує; друге – відбиває зріз буденності, реальності. Як свідчать соціовимірювання, здійснювані в нашій країні в межах національних та європейських програм, рівень комунікативної ненормативності й вульгарності, мовної агресії в українців цілком високий. Психологи пов'язують це з високим емоційним порогом українців, а, як відомо, лайка є викидом негативної енергії; соціологи – з низьким рівнем соціального буття, низьким культурним цензом (при цьому освіта не має значення). Попри це книжне слово в уяві звичайного читача (не літератора) має бути красивим.

Ця риса української мовно-комунікативної свідомості є певним ментальним парадоксом, однак завдяки йому постмодерн в його низькому мовному вияві вже поступово відходить у минуле. Читач уже втомився від низького й бруталного в тексті, від героїв-бомжів, наркоманів, алкоголіків, повій, матюкальників. Цей контекст він щодня зчитує з картин реальної дійсності, яка все далі від позитивних перспектив. Читачеві на сьогодні вже більш потрібні оптимістичні сюжети, у яких діють герої-сучасники – розумні, цікаві, успішні особистості; тема вільного сексу все частіше поступається темі кохання, вірності, ніжності. Тобто звичним людським цінностям, які об'єктивуються відповідним мовним матеріалом – літературним, нормованим, естетично вартісним.

Тому перспективи за художньо вартісною літературою, культурою, мистецтвом. Принаймні будемо на це сподіватися.

І жінка з чорним, як земля, волоссям,
яку я знаю вже стільки років,
живе собі, не переймаючись зовсім,
поміж вогнів і вечірніх мороків.
Вона ходить собі на стадіони й ринки,
ховаючи в куртці телефон і флягу.
І я готовий палити сусідські будинки,
щоби вона звернула на мене увагу.

Я готовий позбавити міста керування
і на портвейн перетворювати озерну воду,
лише б вона, згадуючи про моє існування,
писала мені листи про життя і погоду.
Я готовий влаштувати на її вулиці страйки,
лише б бути ближче до її ніжності й люті
і слухати всі її втомлені байки
про те, з ким вона спить і кого вона любить.
Я вигадую нові літери та розділові знаки,
і вб'ю всіх старих поетів, які ще щось пишуть,
щоби вона забувала про те, що могла знати,
щоби вона дивилася в темряву й слухала тишу.
Небо за її вікнами буде холодне й зелене.
Дощ буде заливати пам'ять її невичерпну.
Хай забуває про все.
Хай забуває навіть про мене.
Лише про мене хай забуває в останню чергу.

- УХВАЛИЛИ:** Інформацію прийняти до відома.
- ІІІ. СЛУХАЛИ:** Про присвоєння звання Почесного доктора академіку Д.В. Табачнику, Міністру освіти і науки, молоді та спорту України (доктор педагогічних наук, професор, академік НАПН України, ректор І.Ф. Прокопенко).
- УХВАЛИЛИ:** Присвоїти звання Почесного доктора академіку Д.В. Табачнику, Міністру освіти і науки, молоді та спорту України.
- ІV. СЛУХАЛИ:** Про присвоєння звання Почесного доктора академіку В.С. Курилу, народному депутату України, президенту Луганського національного університету імені Т.Г. Шевченка (доктор педагогічних наук, професор, академік НАПН України, ректор І.Ф. Прокопенко).
- УХВАЛИЛИ:** Присвоїти звання Почесного доктора академіку В.С. Курилу, народному депутату України, президенту Луганського національного університету імені Т.Г. Шевченка.
- V. СЛУХАЛИ:** Про розділ кафедри української мови на дві: кафедру української мови та кафедру українознавства і лінгводидактики (доктор педагогічних наук, професор, академік НАПН України, ректор І.Ф.Прокопенко).

УХВАЛИЛИ: Розділити кафедру української мови на дві: кафедру української мови та кафедру українознавства і лінгводидактики.

VI. СЛУХАЛИ: Про подовження терміну навчання в аспірантурі (кандидат філологічних наук, доцент, учений секретар університету Т.І.Тищенко).

УХВАЛИЛИ:

1. Подовжити термін навчання в аспірантурі Дідик О.О. на час декретної відпустки (4 місяці 4 дні) згідно поданих документів.

2. Подовжити термін навчання в аспірантурі Танько Є.В. на час декретної відпустки (4 місяці 4 дні) згідно поданих документів.

3. Подовжити термін навчання в аспірантурі Байдалі В.В. на час декретної відпустки (4 місяці 4 дні) згідно поданих документів.

4. Подовжити термін навчання в аспірантурі Березиній Ю.М. на час декретної відпустки (4 місяці 4 дні) згідно поданих документів.

VII. СЛУХАЛИ: Про рекомендацію до аспірантури випускників 2012 року (кандидат філологічних наук, доцент, учений секретар університету Т.І.Тищенко).

УХВАЛИЛИ: Рекомендувати до вступу в аспірантуру випускників 2012 року навчання.

Факультет іноземної філології:

1. Бартенєв Валерій Валерійович
2. Горшеньова Анастасія Миколаївна
3. Забеліна Олена Володимирівна
4. Зіненко Ярослав Вікторович
5. Камишан Микола Вікторович
6. Луньова Анна Олександрівна
7. Олійник Ольга Вікторівна
8. Тараненко Вікторія В'ячеславівна
9. Тупиця Олена Вікторівна

Художньо-графічний факультет:

1. Белозерова Аліна Сергіївна
2. Домашенко Анна Валеріянівна

3. Єршова Марія Борисівна
4. Ковальов Олексій Петрович
5. Моїсеєнко Ольга Василівна
6. Сазонова Марія Миколаївна
7. Тининика Анастасія Вікторівна
8. Федосова Мар'яна Миколаївна

Фізико-математичний факультет:

1. Білецька Світлана Анатоліївна
2. Даниленко Сергій Петрович
3. Лашевич Наталія Станіславівна
4. Литарь Юрій Олександрович
5. Ножка Сергій Сергійович
6. Пащенко Олег Сергійович
7. Пономарева Надія Сергіївна

Факультет російської мови та літератури

Кафедра російської мови

1. Соломахіна Марина Володимирівна

Український мовно-літературний факультет імені Г.Ф. Квітки-Основ'яненка:

Кафедра української мови:

1. Бєвз Тетяна Володимирівна
2. Завгородня Юлія Валеріївна

Кафедра української та світової літератури:

1. Переяслов Віталій Олександрович
2. Сергієнко Заряна Олександрівна

Економічний факультет:

1. Чжан Лун

Природничий факультет:

Кафедра ботаніки

1. Богороденко С.В.
2. Бубнікович А.В.
3. Федотова О.Є.

Кафедра здоров'я людини та корекційної освіти:

1. Макашова О.Є.

Кафедра хімії:

1. Тур А.Д.

Кафедра зоології:

1. Даннікова О.В.
2. Кошова В.С.
3. Полякова Ю.О.
4. Пугановська В.С.

Факультет початкового навчання:

1. Алієва Лейла Яшаргиза
2. Ватула Альона Володимирівна
3. Гребенчук Ксенія Леонідівна
4. Захваткіна Анастасія Володимирівна
5. Зінченко Катерина Володимирівна
6. Котолуп Олеся Юріївна
7. Пономаренко Антоніна Олександрівна
8. Терехова Ніна Леонідівна

Факультет мистецтв та дошкільної освіти:

1. Априєва Ірина Вікторівна
2. Мішнєва Галина Вікторівна

3. Калюжна Олена Едуардівна
4. Ковтун Анна Володимирівна
5. Туриць Ігор Юрійович
6. Тиховод Ярослава Володимирівна

Факультет фізичного виховання:

1. Антонов Олег Володимирович
2. Волошина Катерина Володимирівна
3. Жилін Євген Ігорович
4. Лугина Інна Валеріївна
5. Немцев Андрій Миколайович
6. Петренко Павло Олександрович
7. Погорелова Альона Олегівна
8. Почерніна Анастасія Григорівна

Факультет соціології та психології

1. Байбекова Неля Рашидівна
2. Василенко Ярослав Олексійович
3. Ломакін Геннадій Іванович
4. Новицька Марина Олександрівна

Історичний факультет

1. Журавльов Святослав Андрійович
2. Коханова Олена Олександрівна
3. Кухтин Анна Вікторівна
4. Легкошкур Ольга Миколаївна

VIII. СЛУХАЛИ: Про затвердження тем дисертаційних робіт (кандидат філологічних наук, доцент, учений секретар університету Т.І. Тищенко).

1. Про уточнення тем кандидатських дисертаційних робіт:

Власенко Я.В.: «Формування комунікативної компетентності майбутніх психологів у процесі фахової підготовки».

Гришанової Ю.В.: «Личность и лирика Каролины Павловой в контексте русской литературы XIX века».

Брацюн В.В.: «Трудова міграція громадян України до Російської Федерації в 1991-2010».

2. Затвердити теми кандидатських дисертаційних робіт:

Барсукової Н.С.: «Педагогічні умови формування виконавської майстерності майбутнього вчителя музики».

Діденко Т.П. «Формування досвіду професійної діяльності у процесі педагогічної практики майбутніх учителів».

Дорожко М.В. «Педагогічні умови формування в учнів початкової школи ключової компетентності уміння вчитися».

Дрожик Л.В.: «Педагогічні умови формування еколого-валеологічної компетентності майбутнього вчителя у процесі природничої підготовки».

Котко Я.С.: «Педагогічні умови використання Інтернет-підтримки у процесі методичної підготовки майбутнього вчителя».

Макєєва С.Ю.: «Педагогічні умови використання інформаційно-комунікативних технологій у навчанні академічно здібних учнів початкової школи».

Медведевої Є.В.: «Педагогічні умови підготовки майбутніх учителів музики до організації співробітництва з учнями».

Тимощук Г.В.: «Формування ціннісного ставлення до професійної діяльності майбутніх економістів у процесі вивчення фахових дисциплін».

Шапки О.В.: «Методика розвитку образного писемного мовлення молодших школярів на завершальному етапі початкової мовної освіти».

Щербак І.М.: «Підготовка вчителя до створення екологоорієнтованого освітнього середовища в загальноосвітній школі І-ІІІ ступенів».

УХВАЛИЛИ: Затвердити теми кандидатських дисертаційних робіт.

ІХ. СЛУХАЛИ: Про відрахування з аспірантури (кандидат філологічних наук, доцент, учений секретар університету Т.І.Тищенко).

УХВАЛИЛИ: Відрахувати з аспірантури О.С. Фролову, Т.В. Коваленко, Т.М. Поплавську через втрату зв'язку з університетом .

Х. СЛУХАЛИ: Про рекомендацію до друку (кандидат філологічних наук, доцент, учений секретар університету Т.І.Тищенко).

УХВАЛИЛИ: Рекомендувати до друку:

1. Навчальний посібник для самостійного вивчення дисципліни «Облік у бюджетних установах» авторів Г.М. Гузенко, Т.В. Синиці, І.В. Осьмірко.
2. «Збірник наукових праць Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди «Економіка» / За заг. редакцією акад. АПН України І.Ф. Прокопенка. – Випуск 12».
3. Науково-методичні матеріали А.Ю. Рижкової, І.М. Трубавіної «Тайм-менеджмент як умова інтенсифікації навчання майбутніх економістів у ВНЗ».
4. Підручник «Кафедри історії педагогіки та порівняльної педагогіки 10 років (минуле, сучасне, майбутнє)» за заг. редакцією д.пед. наук, проф., членкор. НАПН України А.В. Троцько.
5. Монографію кандидата філософських наук О.Б. Фельдмана «Альтруїзм та егоманія: роздуми над реаліями сучасного українського життя».
6. Монографію доктора філологічних наук, професора О.А. Андрущенко «Властелин чужого»: текстологія и проблематика Д.С. Мережковского».
7. Збірник наукових статей матеріалів II міжнародної науково-практичної конференції «Психолого-педагогічні проблеми в освітньому процесі».
8. Монографію Гордієнко-Митрофанової І.В. «Психолого-педагогічні основи застосування дидактичних ігор-маніпулятивів у загальноосвітній школі».
9. Наукову монографію С.І. Ткачова «Теорія та практика громадянського виховання дітей і молоді у вітчизняному громадсько-педагогічному русі другої половини XIX – початку XX ст.»

XI. СЛУХАЛИ: Про проведення першого етапу конкурсного відбору наукових проектів університету, що пропонуються до виконання за рахунок коштів державного бюджету починаючи з 2013 р. (доктор педагогічних наук, професор, проректор з наукової роботи О.М. Микитюк).

УХВАЛИЛИ: Рекомендувати для проходження другого етапу Конкурсу такі проекти наукових досліджень:

1. Упровадження інноваційних технологій навчання в загальноосвітній та вищій школі як засіб реалізації нових стандартів освіти (керівник – проф. Прокопенко І.Ф.);
2. Створення системи пошуку та педагогічної підтримки академічно обдарованих учнів початкової школи (керівник – проф. Євдокимов В.І.);

3. Розробка науково-теоретичних і технологічних засад побудови автоматизованої системи педагогічної діагностики в навчальному закладі (керівник – Білоусова Л.І.);

4. Теоретико-методичні основи застосування інформаційних, педагогічних та медико-біологічних технологій для формування здорового способу життя (керівник – проф. Козіна Ж.Л.);

5. Моделювання процесу навчання фізичним вправам і розвитку рухових здібностей у дітей і підлітків (керівник – проф. Худолій О.М.);

6. Духовне самовизначення українського суспільства в добу глобалізації: філософсько-антропологічний та освітній виміри (керівник – проф. Култаєва М.Д.).

ХІІ. СЛУХАЛИ: Про затвердження спецкурсів, спецсемінірів, факультативів, які введено в університеті у 2012 – 2013 навчальному році (начальник навчальної частини С.А. Ворона).

УХВАЛИЛИ: Затвердити спецкурси, спецсемінари, факультативи, які введено в університеті у 2012 – 2013 навчальному році.

Голова вченої ради

І.Ф. Прокопенко

Секретар вченої ради

Т.І. Тищенко